

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/95

(2016. gada 20. janvāris),

ar ko atceļ konkrētus tiesību aktus attiecībā uz policijas sadarbību un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. punktu, 83. panta 1. punktu, 87. panta 2. punktu un 88. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Savienības tiesību aktu pārredzamības uzlabošana ir būtisks elements labākas tiesību aktu izstrādes stratēģijā, ko īsteno Savienības iestādes. Šajā saistībā ir lietderīgi atcelt tiesību aktus, kam vairs nav jēgas.
- (2) Vairāki attiecībā uz policijas sadarbību un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās pieņemtie tiesību akti ir novecojuši, jo to saturs ir iekļauts turpmākos tiesību aktos.
- (3) Ar Padomes Vienoto rīcību 96/610/TI⁽²⁾ tika izveidots specializētu pretterorisma zināšanu, prasmju un kompetences direktorijs, lai darītu tās plašāk un vieglāk pieejamas aģentūrām visās dalībvalstīs. Minētā vienotā rīcība kļuva nevajadzīga pēc tam, kad stājās spēkā Padomes Lēmums 2009/371/TI⁽³⁾, ar ko Eiropolam uzticēts atbalstīt un stiprināt dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu savstarpējo sadarbību terorisma un citu smagu noziedzības formu novēršanā un apkarošanā, un Padomes Lēmums 2008/615/TI⁽⁴⁾, ar ko ieviesa jaunu satvaru pārrobežu sadarbībai terorisma apkarošanā.
- (4) Padomes Vienotā rīcība 96/699/TI⁽⁵⁾ Eiropola Narkotiku apkarošanas vienību noteica kā iestādi, kurai tiek nosūtīta dalībvalstu informācija par ķīmisko analīzi. Minētā vienotā rīcība kļuva nevajadzīga pēc tam, kad stājās spēkā Lēmums 2009/371/TI.
- (5) Padomes Vienotās rīcības 96/747/TI⁽⁶⁾ mērķis bija pastiprināt sadarbību starp dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm, izveidojot specializētu zināšanu, prasmju un kompetences direktoriju. Minētā vienotā rīcība kļuva nevajadzīga pēc tam, kad stājās spēkā Lēmums 2009/371/TI, ar kuru Eiropolam uzticēts uzdevums padziļināt specializētās zināšanas par dalībvalstu kompetento iestāžu izmeklēšanas procedūrām un sniegt konsultācijas par izmeklēšanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 24. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 14. decembra lēmums.

⁽²⁾ Padomes Vienotā rīcība 96/610/TI (1996. gada 15. oktobris), kas pieņemta, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par specializēta pretterorisma zināšanu, prasmju un kompetences direktorija izveidošanu un uzturēšanu, lai veicinātu pretterorisma sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm (OV L 273, 25.10.1996., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2009/371/TI (2009. gada 6. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) (OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Vienotā rīcība 96/699/TI (1996. gada 29. novembris), ko Padome pieņēmusi, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par informācijas apmaiņu attiecībā uz narkotiku ķīmisko analīzi, lai nodrošinātu uzlabotu sadarbību starp dalībvalstīm narkotiku nelikumīgas tirdzniecības apkarošanā (OV L 322, 12.12.1996., 5. lpp.).

⁽⁶⁾ Vienotā rīcība 96/747/TI (1996. gada 29. novembris), kuru Padome pieņēmusi, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par specializēta zināšanu, prasmju un kompetences direktorija izveidošanu un uzturēšanu saistībā ar cīņu pret starptautisko organizēto noziedzību, lai veicinātu tiesībsardzības sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm (OV L 342, 31.12.1996., 2. lpp.).

- (6) Padomes Vienotās rīcības 96/750/TI⁽¹⁾ mērķis bija pastiprināt dalībvalstu attiecīgo iestāžu sadarbību cīņā pret narkomāniju un aicināt dalībvalstis tuvināt savus tiesību aktus, lai padarītu tos savstarpēji saderīgus līdz pakāpei, kāda nepieciešama, lai novērstu un apkarotu narkotiku nelegālu tirdzniecību Savienībā. Minētā vienotā rīcība kļuva nevajadzīga pēc tam, kad stājās spēkā Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās, ko pieņēma ar Padomes Aktu 2000/C-197/01⁽²⁾ un Padomes Pamatlēmumu 2004/757/TI⁽³⁾.
- (7) Padomes Vienotā rīcība 97/339/TI⁽⁴⁾ ļāva sadarboties un apmainīties ar informāciju starp dalībvalstīm saistībā ar liela mēroga notikumiem, kuros pulcējās liels skaits cilvēku no vairākām dalībvalstīm, lai uzturētu likumību un kārtību, aizsargātu cilvēkus un viņu īpašumu un novērstu noziedzīgus nodarījumus. Minētā vienotā rīcība kļuva nevajadzīga pēc tam, kad stājās spēkā Padomes Lēmumi 2008/615/TI, 2002/348/TI⁽⁵⁾ un 2007/412/TI⁽⁶⁾, kuros paredzēti jauni noteikumi par datu, kas nav personas dati, un personas datu apmaiņu un citiem sadarbības veidiem sabiedriskās kārtības un drošības uzturēšanas nolūkā liela mēroga notikumu gadījumā.
- (8) Padomes Vienotās rīcības 97/372/TI⁽⁷⁾ mērķis bija pastiprināt informācijas un izlūkdatu apmaiņu starp muitas iestādēm un citām tiesībsardzības iestādēm, jo īpaši narkotiku apkarošanas jomā. Minētā vienotā rīcība kļuva nevajadzīga pēc tam, kad stājās spēkā Padomes Akts 98/C-24/01⁽⁸⁾, ar ko izstrādā Konvenciju par savstarpēju palīdzību un sadarbību muitas pārvalžu starpā, ar kuru tika ieviesti sīki izstrādāti noteikumi par dalībvalstu savstarpējo palīdzību un sadarbību, lai novērstu un atklātu valstu muitas noteikumu pārkāpumus, Padomes Lēmums 2009/917/TI⁽⁹⁾, ar ko palielina muitas iestāžu sadarbības un kontroles procedūru efektivitāti, izveidojot muitas informācijas sistēmu, un Lēmums 2009/371/TI, ar kuru Eiropalam uzticēti uzdevumi ar nolūku atbalstīt sadarbību muitas jomā.
- (9) 1998. gada 17. jūnija Konvenciju par vadītāja tiesību atņemšanu, kas izstrādāta, pamatojoties uz Padomes Aktu 98/C-216/01⁽¹⁰⁾, ir ratificējušas tikai septiņas dalībvalstis, un tā nekad nav stājusies spēkā. Turklāt no minētajām septiņām dalībvalstīm tikai Īrija un Apvienotā Karaliste ir saskaņā ar minētās konvencijas 15. panta 4. punktu izdevušas deklarācijas, lai savstarpēji piemērotu konvenciju, pirms tā stājas spēkā visām dalībvalstīm. Tomēr pēc tam, kad 2013. gada 24. jūlijā Apvienotā Karaliste saskaņā ar 10. panta 4. punkta pirmās daļas pirmo teikumu 36. protokolā par pārejas noteikumiem nāca klajā ar paziņojumu, minēto Padomes aktu un minēto konvenciju no 2014. gada 1. decembra Apvienotajai Karalistei beidza piemērot saskaņā ar minētā protokola 10. panta 4. punkta pirmās daļas otro teikumu. Tā kā minētie instrumenti savstarpēji vairs nav piemērojami nevienā no dalībvalstīm, tie ir zaudējuši nozīmi Savienības *acquis* kontekstā un būtu jāatceļ.

⁽¹⁾ Vienotā rīcība 96/750/TI (1996. gada 17. decembris), ko Padome pieņēmusi, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K.3. pantu, par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesību aktu un prakses tuvināšanu, lai apkarotu narkomāniju un novērstu un apkarotu narkotiku nelegālu tirdzniecību (OV L 342, 31.12.1996., 6. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Akts 2000/C-197/01 (2000. gada 29. maijs), ar ko pieņem Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību (OV C 197, 12.7.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV L 335, 11.11.2004., 8. lpp.).

⁽⁴⁾ Vienotā rīcība 97/339/TI (1997. gada 26. maijs), ko Padome pieņēmusi, pamatojoties uz K.3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par sadarbību sabiedriskās kārtības un drošības jomā (OV L 147, 5.6.1997., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 2002/348/TI (2002. gada 25. aprīlis) par drošību starptautiska mēroga futbola sacensību laikā (OV L 121, 8.5.2002., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 2007/412/TI (2007. gada 12. jūnijs), ar ko groza Lēmumu 2002/348/TI par drošību starptautiska mēroga futbola sacensību laikā (OV L 155, 15.6.2007., 76. lpp.).

⁽⁷⁾ Vienotā rīcība 97/372/TI (1997. gada 9. jūnijs), ko Padome pieņēmusi, pamatojoties uz K.3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, lai precizētu atlases kritērijus, atlases metodes utt., un muitas un policijas informācijas vākšanu (OV L 159, 17.6.1997., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Akts 98/C-24/01 (1997. gada 18. decembris), ar ko, pamatojoties uz K.3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, izstrādā Konvenciju par savstarpēju palīdzību un sadarbību muitas pārvalžu starpā (OV C 24, 23.1.1998., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Lēmums 2009/917/TI (2009. gada 30. novembris) par informācijas tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām (OV L 323, 10.12.2009., 20. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Akts 98/C-216/01 (1998. gada 17. jūnijs), ar ko izstrādā Konvenciju par autovadītāja tiesību atņemšanu (OV C 216, 10.7.1998., 1. lpp.).

- (10) Padomes Vienotā rīcība 98/427/TI⁽¹⁾ izveidoja sistēmu paraugprakses apmaiņai starp dalībvalstīm, lai izpildītu tiesiskās palīdzības lūgumus krimināllietās. Minētā vienotā rīcība kļuva nevajadzīga pēc tam, kad stājās spēkā Konvencija par dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās.
- (11) Padomes Pamatlēmumu 2008/978/TI⁽²⁾ par Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu (EPIR) aizstāja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/41/ES⁽³⁾ par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu (EIR), jo EPIR darbības joma ir pārāk ierobežota. Tā kā EIR savstarpēji piemēros 26 dalībvalstis un EPIR joprojām piemēros tikai starp tām divām dalībvalstīm, kuras nepiedalās EIR piemērošanā, EPIR tādēļ vairs nav lietderīgs kā instruments sadarbībai krimināllietās un tas būtu jāatceļ.
- (12) Juridiskās noteiktības un skaidrības labad būtu jāatceļ minētās novecojušās vienotās rīcības, minētā konvencija, minētais Padomes akts un minētais Pamatlēmums.
- (13) Lai gan Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 83. panta 1. punktā ir paredzēta direktīvu pieņemšana, tāda instrumenta kā regulas izvēle Vienotās rīcības 96/750/TI un Pamatlēmuma 2008/978/TI atcelšanai ir vietā, jo ar šo regulu paredz nevis minimālos noteikumus noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai, bet tikai atceļ novecojušus aktus, neaizstājot tos ar jauniem aktiem.
- (14) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, atcelt vairākus novecojušus Savienības tiesību aktus attiecībā uz policijas sadarbību un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (16) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (17) Pēc Apvienotās Karalistes 2013. gada 24. jūlija paziņojuma saskaņā ar 10. panta 4. punkta pirmās daļas pirmo teikumu 36. protokolā par pārejas noteikumiem Vienoto rīcību 96/610/TI, 96/699/TI, 96/747/TI, 96/750/TI, 97/339/TI, 97/372/TI un 98/427/TI un Padomes Aktu 98/C-216/01 no 2014. gada 1. decembra Apvienotajai Karalistei beidza piemērot saskaņā ar minētā protokola 10. panta 4. punkta pirmās daļas otro teikumu. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā attiecībā uz minētajiem aktiem un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tomēr saskaņā ar minētā protokola 10. panta 4. punkta pirmās daļas trešo teikumu Pamatlēmumu 2008/978/TI, kas aizstāts ar Direktīvu 2014/41/ES, turpināja piemērot Apvienotajai Karalistei. Tādēļ saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Apvienotā Karaliste ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Novecojušu tiesību aktu atcelšana

Tiek atcelti šādi tiesību akti:

— Vienotā rīcība 96/610/TI (pretterorisma zināšanu direktorijs),

⁽¹⁾ Vienotā rīcība 98/427/TI (1998. gada 29. jūnijs), ko Padome pieņēmusi, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par labu praksi, sniedzot savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās (OV L 191, 7.7.1998., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/978/TI (2008. gada 18. decembris) par Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu nolūkā iegūt priekšmetus, dokumentus un datus, ko izmantot tiesvedībai krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 72. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

- Vienotā rīcība 96/699/TI (narkotiku ķīmiskā analīze),
- Vienotā rīcība 96/747/TI (zināšanu direktorijs cīņai pret organizēto noziedzību),
- Vienotā rīcība 96/750/TI (narkomānijas un narkotiku nelegālas tirdzniecības apkarošana),
- Vienotā rīcība 97/339/TI (sadarbība sabiedriskās kārtības un drošības jomā),
- Vienotā rīcība 97/372/TI (muitas iestāžu sadarbība),
- Padomes Akts 98/C-216/01 un 1998. gada 17. jūnija Konvencija (vadītāja tiesību atņemšana),
- Vienotā rīcība 98/427/TI (laba prakse, sniedzot savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās) un
- Pamatlēmums 2008/978/TI (Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojums).

2. pants

Pārejas noteikums

Uz visiem Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumiem, ko izpilda saskaņā ar Pamatlēmumu 2008/978/TI, turpina attiecināt minēto Pamatlēmumu, līdz attiecīgais kriminālprocess tiek pabeigts ar galīgu nolēmumu.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2016. gada 20. janvārī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

M. SCHULZ

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

A.G. KOENDERS